

12.10.2020

Til KLD (postmottak@kld.dep.no)

Innspill til ny naturavtale fra Regnskogfondet

Regnskogfondet takker for anledningen til å komme med innspill. Innledningsvis har vi tatt med litt om hvordan pandemien har påvirket internasjonalt miljøarbeid for oss og partnere, jfr invitasjonen fra KLD.

Fra regnskogspolitikkk til akutt krisehjelp: Regnskogfondet jobber tett med sivilsamfunnsaktører i regnskogsland, fra NGOer til urfolksorganisasjoner og lokalsamfunn. De fleste landene vi jobber i er hardt rammet av pandemien, og både faren for å spre smitte og periodevis «lockdowns» har gjort vårt ordinære arbeid vanskelig. Mange partnere har gjort en stor innstas for å begrense konsekvensene av pandemien, med alt fra nødhjelp og helsehjelp til informasjonsvirksomhet. Internasjonalt miljøarbeid har måttet settes på pause av mange sivilsamfunnsaktører, selv om RF gjør det vi kan for å dele informasjon og innhente synpunkter. Samtidig ser vi i en rekke land at pandemien har svekket lov og orden, med angrep på miljøforkjempere og urfolk, brudd på rettigheter og illegal plyndring av regnskogens ressurser. Covid-pandemien har forsterket behovet for at menneskerettigheter, inkludert urfolks rettigheter, blir et viktig punkt i internasjonal policy på miljøfeltet framover. Mange frykter også at urfolks rettigheter, særlig rett til land og livsgrunnlag, vil svekkes i den økonomiske gjenoppbyggingen som kommer. Her må urfolks rettigheter til deltakelse, innflytelse og til ressurser eksplisitt ivaretas.

Utfordringer med online-prosesser: Regnskogfondet følger internasjonalt biodiversitets- og klimaarbeid. Vi ser både positive og negative sider ved at man nå arrangerer digitale møter i stedet for de tradisjonelle fysiske samlingene. På den positive siden har vi ikke bare reduserte klimagassutslipp, men også økt mulighet til deltakelse for grupper som ikke ville hatt økonomi til å reise til de fysiske møtene. Imidlertid har vi også opplevd utfordringer som begrenser sivilsamfunnets mulighet til å komme fram med side perspektiver. Blant annet i post 2020-prosessen for CBD har viktige dokumenter kun vært tilgjengelige på engelsk, og møter blitt begrenset av tilgang på tolking. I tillegg har en del møter hatt et format der innledere har brukt all tiden i møtet og knapt noe tid til innspill, spørsmål og diskusjon - uten at man som i fysiske møter får anledning til å få beslutningstakere i tale også utenfor møtesalen. Dersom man post-covid skal fortsette å med digitale møter - og ha færre fysiske møter - er det helt nødvendig å gjøre noe med tolke-kapasiteten og med format i møtene for å få til en reell utveksling av synpunkter.

Ny naturavtale. Regnskogfondet har levert forslag til tekst, mål og indikatorer direkte inn i post 2020-prosessen, og vil fortsette å spille inn sammen med partnere i regnskogsland og andre allierte. Her vil vi trekke fram noen sentrale punkter som vi mener det er særlig viktige at norske myndigheter arbeider for:

«2050 Goals»: De overordnede 2050-målene må anerkjenne behovet for å bevare det som nå er igjen av intakte, biodiversitetsrike økosystemer. De mest upåvirkede delene av klodens natur, som blant annet

omfatter de mest intakte delene av regnskogene i Amazonas, til dels Kongobassenget og deler av Asia/Oseania, må sikres. Slik målet er formulert i siste tekstutkast, der det foreslås et felles %-mål for økning i “area, connectivity and integrity of natural ecosystems” ivaretas ikke det akutte behovet for å stanse tapet av de mest intakte økosystemene. Samtidig er det viktig å beholde både area, connectivity og integrity i målsettingene, med tilhørende indikatorer for monitorering av implementering. Det samme problemet som over gjelder den første av de foreslåtte «2030 milestones»

«2030 action targets»

Target 2: Beholde areal-mål for bevaring, men gjøre rettighetsbaseringen eksplisitt i målformuleringen: Regnskogfondet mener det er viktig å beholde et 30%-mål for bevaring slik det nå er foreslått i tekstutkastet, forutsatt at formuleringen «protected areas and OECMs» beholdes. Erfaringen viser at et tallfestet mål for bevaring sporer til handling, og 30%-målet er godt faglig begrunnet. Selvsagt er man samtidig avhengig av at de resterende 70% av kloden også forvaltes bærekraftig, men den alvorlige naturkrisen vi står i gjør det påkrevd med en egen målformulering for bevaring. Selv om OECM slik det er definert fra CBD COP14 kan omfatte urfolksterritorier og andre typer områder forvaltet av lokalsamfunn, mener Regnskogfondet hensynet til urfolks rettigheter eksplisitt må inkluderes i formuleringen av dette «Target», f.eks legge til etter ... particularly important for biodiversity «and based on the respect for indigenous peoples and local communities rights, including FPIC.». Dette vil forsterke henvisningen som allerede finnes som et underpunkt i target 20, rettighetsbaseringen som understrekes i «theory of change», og referansen til indigenous peoples’ and local communities’ rights blant «enabling conditions». Også disse er viktige formuleringer som må beholdes for å sikre legitimitet når tiltak skal implementeres.

Target 14. Styrke punktet om bærekraftige produksjons- og forsyningskjeder.

50% reduksjon i “negative impacts on biodiversity” er langt under det som er nødvendig for å stanse den kritiske utviklingen som er godt dokumentert av blant andre IPBES de siste årene. Vi vet at et lite antall landbruks-produkter er ekstremt viktige, og internasjonale selskaper og investorer rolle i produksjon og handel med disse. Formuleringen er også inkonsistent: 50% reduksjon negative impact innebærer ikke bærekraftig produksjonspraksis. Målet må være at ... “production practices and supply chains are sustainable, with no impact on the remaining intact ecosystems and primary forest, and no net biodiversity loss overall”. En rekke internasjonale selskaper og investorer har forpliktet seg til 0-avskoging og til å bidra til å stanse tapet av biodiversitet. En ny naturavtale må spore til at flere næringsaktører følger dette eksempelet og til at nasjonale reguleringer fremmer dette.

Regnskogfondet mener det er riktig og viktig at en avtaletekst omfatter både internasjonal og nasjonal finansiering, og at det settes søkelys på innenlands økonomiske politikk/incentiver som må endres for å stanse tap av naturmangfold (som reflektert i utkastet target 17). Vi deler også norske myndigheters syn på viktigheten av implementering og monitorering, men understreker at en forutsetning for god implementering er gode og ambisiøse mål.